

Опита да се присади на полска почва френския Реализм е сторен от Заполска, ала той си остава несръчно подражание. Натурализма в най-естественна проява, заедно с реализма, личи в повестите на Артур Грушецк. Към натуралистите принадлежи Дигасински, най-яркия представител на Варшавския позитивизъм.

Полския натурализъм достига най-високо стъпало в повестите на Раймонд, у когото живота намира най-точно изображение. Стефан Жаромски превъзхожда раймонда. У последния преобладава лирическият елемент в дивните описание на природата.

В епохата на позитивните течения се указва, че поезията престава да вирей.

Адам Асник (1838 — 96) Голяма част от неговите произведения са пропити с лиризъм. Особено му е близка душата на полската девойка. Върва в революцията на света, счита, че всяка личност е зрнце на тоя свят, което трябва да се развива и променява, за да дойде човечеството до своето съвършенство.

Мария Конопницка (1846 — 1910) е родена на село, дето прекарва голяма част от младини. Тя се сродява с народа си и го обиква. Тая любов личи в голямата ѝ поема „Пан Балцер в Бразилия“. Сбирката ѝ „Италия“ е мозаика от мисли, чувства и впечатления написани с изящен и богат език. Наред с Конопницка изпъква Виктор Холеулички, който възпява еснафството.

В деведесетях години на XIX век почва да си пробива път ново направление в полската поезия. В нея простонародните мотиви играят голяма роля. След това идва пессимизма, отричане на всякакви идеали и най-сетне идва към еротизма. В формата наделява символизма и аллегорията.

На чело на тези направления стоят Ян Каспрович (1860 г.) волева натура, който носи в себе си упоритоста и първобитността на своя народ. Казмир Тетмаер (1863). Той е представител на едно поколение, което няма вяра, догма и е затворено в себе си. Той е мистик, ала не като Метерлик, а сенсуалист. Носител е на много идеи и обогати полския език с нови думи и форми. Люциан Ридел (1870 — 1918 г.) работи на народни мотиви, като им дава вещества стилизирана. Песните му са пропити с тъга на народната песен. Превел е Илиадата и има голяма слава в родината си. Историческата драма има своите представители в лицето на Шупски Белциковски, Раницки и най-младия Козловски. Комедията е по-популярна от драмата. Нейн представител е Наржимски, който в своите комедии възстава против позитивизма. Любий-